

Sergej Filatov: Americké lži z bosnianskej vojny vyšli najavo

- CZ24 News | 21. ledna 2023

“Moslimské sily pri Sarajeve nastražili na svoje pozície výbušniny a potom ich pod intenzívnym dohľadom médií odpálili, pričom tvrdili, že ich ostreľovali Srbi.” (Riadky z utajovaných dokumentov kanadského kontingentu v Sarajeve v 90. rokoch).

Množstvo kedysi tajných správ zaslaných kanadskými mierovými jednotkami z Bosny v 90. rokoch odhaľuje tajné operácie CIA, nelegálne dodávky zbraní, dovoz zahraničných islamistických bojovníkov, zločiny pod “falošnou vlajkou” počas vojny v bývalej Juhoslávii. Kanadania boli najmä v Bosne a Hercegovine, odkiaľ poskytovali informácie svojmu veliteľstvu, ktoré sú teraz dostupné verejnosti vďaka zverejneniu niektorých z týchto dokumentov na webovej stránke “The Grayzone” pod názvom “Odtajnené spravodajské spisy odhaľujú nepohodlné pravdy bosnianskej vojny”.

Uvedme niekoľko zaujímavých bodov a detailov, ktoré odhaľujú všetky lži a úlisnosti politiky USA v Bosne a využívanie ich klientov na dosiahnutie hlavného cieľa - rozpadu Juhoslávie a ďalšej kontroly USA nad Balkánom a v širšom zmysle nad Európskou úniou.

V článku Grayzone sa to píše čierne na bielom: “Američania sa obávali, že vedúca úloha Bruselu v rozhovoroch o (urovnaní) by oslabila medzinárodnú prestíž Washingtonu a pomohla by budúcej Európskej únii stať sa po páde komunizmu nezávislým mocenským blokom. Dnešné zastrašovanie EÚ zo strany USA (otvorený boj proti ekonomickému konkurentovi) je teda pokračovaním samotnej politiky dominancie Washingtonu nad starým svetom, ktorá bola stanovená v rokoch povojnového amerického “Marshallovho plánu” na obnovu západnej Európy. Mimochodom, tento plán sa potom de facto realizoval na úkor samotnej západnej Európy - peniaze sa dávali výmenou za európske zlato, ktoré sa presúvalo za oceán.

Táto politika USA mala pokračovanie počas vojny na Balkáne v 90. rokoch. A v roku 2022 - čo sa výrazne prejavilo v súčasnej kríze.

Prejdime teda k samotnému textu zdokumentovaných odhalení uverejnených v časopise The Grayzone:

“Mýtus o bosnianskej vojne hovorí, že “srbskí separatisti, podporovaní a vedení Slobodanom Miloševićom a jeho prisluhovačmi v Belehrade, sa snažili násilne zabráť chorvátske a bosnianske územia s cieľom vytvoriť “Veľké Srbsko”; na každom kroku “čistili pôvodných moslimov v rámci koordinovanej, zámernej genocídy” a odmietali sa zapojiť do konštruktívnych mierových rokovaní. Tento príbeh v tom čase agresívne podporovali mainstreamové západné médiá a po skončení konfliktu ho ďalej

legitimizoval Medzinárodný trestný tribunál pre bývalú Juhosláviu (ICTY), ktorý vytvorila OSN. Odvtedy sa to stalo axiómom a nesporným faktom v západnom povedomí.

Obrovské množstvo spravodajských telegramov zaslaných kanadskými mierovými jednotkami v Bosne na veliteľstvo národnej obrany v Ottawe, ktoré nedávno prvýkrát zverejnil portál Canada Declassified, však tieto príbehy odhaľuje ako cynickú frašku.

Kanadskí vojaci boli súčasťou širších síl OSN (UNPROFOR), ktoré boli vyslané do bývalej Juhoslávie v roku 1992 v márnej nádeji, že napätie neprerastie do plnej vojny a že všetky strany dosiahnu mierové riešenie.

Pochmúrna analýza, ktorú mierové sily predložili o tejto realite na mieste, je odhaľujúcim pohľadom na históriu vojny, ktorá bola z veľkej časti skrytá pred verejnosťou. Je to príbeh tajných operácií CIA, výbušných provokácií, nelegálnych dodávok zbraní, importovaných islamistických bojovníkov, "operácií pod falošnou vlajkou" a zinscenovaných zverstiev.

Je málo známou skutočnosťou, že USA položili základy vojny v Bosne tým, že sabotovali mierovú dohodu, ktorú uzavrelo Európske spoločenstvo začiatkom roka 1992. Pod jeho záštitou by sa krajina stala konfederáciou rozdelenou na tri poloautonómne regióny podľa národnostného princípu. Aj keď to zďaleka nebolo ideálne, každá strana vo všeobecnosti získala to, čo chcela, najmä samosprávu, a prinajmenšom sa tešila z výsledku, ktorý bol lepší ako úplný konflikt.

Avšak 28. marca 1992 sa veľvyslanec USA v Juhoslávii Warren Zimmerman stretol s bosnianskym prezidentom Alijom Izetbegovičom, bosnianskym moslimom, a údajne mu ponúkol "uznanie krajiny ako nezávislého štátu". Ďalej prisľúbil bezpodmienečnú podporu pre nevyhnutnú následnú vojnu, ak bosnianske vedenie "odmietne ponuku Európskeho spoločenstva" (uvedené vyššie - S.F.).

V priebehu niekoľkých hodín sa Izetbegović dostal na vojnovú dráhu a takmer okamžite vypukli boje.

Telegramy UNPRO odhaľujú oveľa temnejšiu stránku americkej agendy, píše The Grayzone. Washington chcel, aby sa Juhoslávia zmenila na trosky, a plánoval Srbov brutálne donútiť k podriadeniu a vojnu čo najviac predĺžiť. Pre USA boli Srbi etnickou skupinou, ktorá bola najviac odhodlaná zachovať nezávislú Bosnu.

Týmto cieľom veľmi účinne slúžila absolútna pomoc Washingtonu Bosniakom, ktorých Kanadania vo svojich telegramoch označovali ako "moslimov". V západnom mainstreame vtedy prevládalo a dodnes prevláda presvedčenie, že "neústupnosť Srbov pri rokovaniach blokuje cestu k mieru v Bosne". Telegramy UNPROFOR-u však opakovane jasne ukazujú, že to tak nie je!

V telegramoch zaslaných od júla do septembra 1993, keď bola uzavretá dohoda o prímerí a obnovili sa pokusy o mierové rozdelenie krajiny,

kanadskí mierotvorcovia opakovane pripisovali "tvrdohlavosť" Bosniakom, nie Srbom. Ako sa uvádza v jednej správe, "neprekonateľný cieľ uspokojiť moslimské požiadavky bude hlavnou prekážkou akýchkoľvek mierových rozhovorov".

"Jasné želanie USA zrušiť zbrojné embargo voči moslimom a ich bombardovanie srbských pozícií sú vážnymi prekážkami ukončenia nepriateľstva v bývalej Juhoslávii," zaznamenali mierotvorcovia 7. septembra 1993.

Kanaďania tiež píše, že "Srbi najviac dodržiavali podmienky prímeria", zatiaľ čo Izetbegović vychádzal z rokovaní a trval na "populárnom obraze bosnianskych Srbov ako "zlých chlapcov".

V decembri, keď srbské sily údajne začali vlastnú "veľkú ofenzívu", sa v telegrame z toho istého mesiaca tvrdilo, že od začiatku leta "väčšina srbských akcií mala obranný charakter alebo bola odrazená bosnianskymi provokáciami".

Bosnianski mudžahedíni počas celého konfliktu neúnavne pracovali na stupňovaní násilia. V druhej polovici roku 1992 do krajiny prúdili islamisti z celého sveta a viedli džihád proti Chorvátom a Srbom. Mnohí z nich už získali skúsenosti na bojisku v Afganistane v 80. a začiatkom 90. rokov - boli z fundamentalistických skupín vycvičených CIA a britskou MI6. Ich ďalším nasadením bola Juhoslávia.

Mudžahedíni často prichádzali "čiernymi letmi" spolu s nekonečným prúdom zbraní - v rozpore s embargom OSN. Odhady počtu bosnianskych mudžahedínov sa značne líšia, ale ich kľúčový prínos k občianskej vojne sa zdá byť jasný, konštatuje The Grayzone.

Zástupca USA na Balkáne Richard Holbrooke v roku 2001 povedal, že Bosniaci "by neprežili" bez takejto americkej "pomoci" a úlohu zahraničných islamistov v konflikte označil za "dohodu s diablom".

V januári 1994 sa v kanadskom telegrame písalo: "Bosniaci sa neštítia strieľať do vlastných ľudí alebo na jednotky OSN a potom tvrdia, že vinníkmi sú Srbi, aby si získali sympatie Západu. Bosniaci často umiestňujú svoje delostrelectvo v tesnej blízkosti budov OSN a zraniteľných oblastí, ako sú nemocnice, v nádeji, že srbská protibombardovacia palba zasiahne tieto ciele pod drobnohľadom medzinárodných médií."

Na tomto pozadí nadobúdajú telegramy týkajúce sa "masakru v Markale" (smrteľné bombardovanie mestskej tržnice Markale v Sarajeve) mimoriadne živý charakter. Dňa 5. februára 1994 došlo k výbuchu na civilnom trhu, pri ktorom zahynulo 68 ľudí a 144 bolo zranených.

Zodpovednosť za útok a prostriedky, ktorými bol vykonaný, sú odvtedy predmetom vášnivých diskusií a oficiálne vyšetrovanie neprinieslo žiadne presvedčivé výsledky, uvádza The Grayzone.

V telegramoch z tohto obdobia sa preto spomínajú "znepokojujúce aspekty"

udalosti. Vráťane faktov o "rýchlom vyslaní novinárov na miesto činu" a "veľmi viditeľnej prítomnosti moslimskej armády v oblasti". "Vieme, že islamisti predtým strieľali na svojich civilistov a na letisko, aby pritiahli pozornosť médií," povedal jeden z nich.

V neskoršej poznámke sa uvádza: "Islamistické sily pri Sarajeve v minulosti nastražili na svoje pozície výbušniny a potom ich pod intenzívnym dohľadom médií odpálili, pričom tvrdili, že ich ostreľovali Srbi. To sa potom využilo ako zámienka na "proti strelbu" v reakcii na "srbské útoky"."

Napriek tomu ICTY v roku 2003 odsúdil srbského generála Stanislava Galiča za jeho úlohu pri obliehaní Sarajeva a dospel k záveru, že masakru úmyselne spáchali srbské sily, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené.

Hmla okolo týchto masakrov predznamenal klúčové udalosti, ktoré ospravedlnili eskaláciu každej nasledujúcej zástupnej vojny Západu, od Iraku po Líbyu, Sýriu a Ukrajinu.

Od začiatku zastupiteľskej vojny na Ukrajine 24. februára, uzatvára "The Grayzone", úmyselné vojnové zločiny, skutočné incidenty zavádzajúce ako "vojnové zločiny" a "inscenované udalosti" sa stali takmer každodennou záležitosťou. - Od vypuknutia ukrajinskej zástupnej vojny 24. februára sú úmyselné vojnové zločiny, skutočné incidenty zavádzajúco označované za vojnové zločiny a potenciálne zinscenované udalosti prakticky každodennou záležitosťou.

Ďalším dedičstvom balkánskych vojen zostáva, že záujem Západu o ľudské životy sa odvíja od toho, na ktorej strane v danom konflikte stoja jeho vlády. Ako ukazujú kanadský telegram UNPROFOR, USA a ich spojenci si podporu pre svoje vojny získavali zatajovaním skutočností. Dokonca to zaznamenali aj ozbrojené sily členských krajín NATO, ktoré to podrobne zdokumentovali, uzatvára The Grayzone.

To však nie je celý príbeh. Na túto tému sa objavilo niekoľko ďalších odhalení. Rukopisy sa nepália a nič sa nedá zadržať...

Úloha Billa Clintona v bosnianskej dráme

Pred desiatimi rokmi, 11. júla 2012, začal svedok obžaloby David Harland, ktorý bol od júna 1993 do konca konfliktu v Bosne a Hercegovine (BaH) komisárom pre civilné záležitosti a politickým poradcom UNPROFOR (Ochranné sily OSN v bývalej Juhoslávii - SF), krížový výsluch pred Medzinárodným trestným tribunálom v Haagu. Harland súdu povedal, že v archívoch organizácie sa nachádza dokument, ktorý dokazuje, že UNPROFOR navrhol evakuáciu civilistov zo Srebrenice na jar 1993. Evakuácia sa dokonca začala, ale na príkaz vlády Bosny a Hercegoviny bola okamžite zastavená. Vtedajší prezident Bosny a Hercegoviny Alija Izetbegović Harlandovi osobne povedal, že iniciatíva pracovníkov OSN nie je realizovateľná.

Harland tiež priznal, že Bosniaci držali svoje zbrane a jednotky v demilitarizovanej zóne Srebrenice a Žepy. UNPROFOR bol informovaný o útokoch islamistických síl na Srbov v oblasti. Srbi tvrdia, že tieto jednotky operujúce zo Srebrenice úplne zničili 128 srbských dedín v okolí a zabili viac ako 2400 civilistov.

Keď hovoril o situácii v okolí Sarajeva, kam prišiel v júni 1993 a kde zostal až do konca vojny, Harland priznal, že Bosniaci zámerne nedodávali do Sarajeva plyn a elektrinu. Ich ostreľovači zámerne strieľali do ľudí, ktorí opravovali trasy, a zodpovednosť za to prenášali na Srbov. Urobil to s cieľom získať medzinárodnú podporu.

“Jednotlivci na bosnianskej strane si mysleli, že niektoré kroky by boli užitočné na spochybnenie západnej vojenskej intervencie. Izetbegović mi osobne povedal, že obyvateľom by sa nemalo dovoliť opustiť Sarajevo,” povedal bývalý pracovník UNPROFOR-u na haagskom procese.

Ide o malý doplnok ku kanadskému materiálu.

Teraz je to tak.

Hakija Mehović, bývalý náčelník polície v Srebrenici, spomína na stretnutie vedenia moslimskej enklávy Srebrenica s prezidentom Bosny a Hercegoviny Izetbetovićom v Sarajeve koncom septembra 1993.

“Deväť vrtulníkov nás odviezlo na letisko v Sarajeve. Potom nás v obrnených transportéroch UNPROFOR odviezli do hotela Holliday Inn. Tam nás čakal prezident Alija Izetbegović. Takmer okamžite nám začal rozprávať niečo, z čoho sme onemeli: “Clinton (Bill Clinton, vtedajší prezident USA – pozn. red.) mi povedal, že ak srbskí četníci vstúpia do mesta a zabijú 5000 moslimov, dôjde k vojenskému zásahu NATO. Potom naša delegácia vybuchla rozhorčením. Povedal som: “Pán prezident, čo je to za človeka, ktorý by prikázal 5 000 moslimom, aby išli na porážku?” Izetbegović sa nás snažil presvedčiť, ale my sme mu povedali: “Ak nás chcete postaviť pred prípad, ktorý už bol rozhodnutý, potom nebolo potrebné nás predvolávať...”

Hoci podľa definície haagskeho súdu v júli 1995 “srbská armáda zabila sedem až osemtisíc moslimských mužov”, otázka “kto skutočne zabíjal moslimov v Srebrenici?” dostáva po priznaní Kanadanov úplne inú farbu: “Vieme, že islamisti v Bosne predtým strieľali na svojich civilistov, aby získali pozornosť médií...”

A Clinton potreboval odvrátiť pozornosť médií od svojich milostných afér v Oválnej pracovni s Monikou Lewinskou. Vybral si Bosnu...

...Publikované materiály kanadskej mierovej misie v Bosne sú teraz zaujímavé tým, že “osvetľujú” prácu provokatérov, čo sa opakuje aj počas udalostí na Ukrajine – príkladom je Bucha.

AUTOR: Sergej Filatov

[ZDROJ](#)

Překlad: Boris Mesár, redakce cz24.news